

اندیشه‌های نوین تربیتی

دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه الزهراء س

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۴/۴

دوره ۱۱، شماره ۴

زمستان ۱۳۹۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۲/۲۳

بررسی مقایسه‌ای هیجان‌طلبی در دانشجویان با سابقه تقلب در امتحان با دانشجویان عادی

حسین پورشهریار*

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی خصیصه هیجان‌طلبی و ابعاد آن در گروهی از دانشجویان با سابقه تقلب در امتحانات و مقایسه آن با دانشجویان عادی بود. تعداد ۹۰ دانشجوی مقطع کارشناسی (۳۰ دانشجو با سابقه تقلب مشارکتی، ۳۰ دانشجو با سابقه تقلب انفرادی و ۳۰ دانشجو عادی) با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. از فرم ۵ مقیاس هیجان‌طلبی زوکرمین برای اندازه‌گیری هیجان‌طلبی و ابعاد آن استفاده شد. نتایج نشان داد که تفاوت نمره کل هیجان‌طلبی و نیز نمره هریک از مؤلفه‌های چهارگانه هیجان‌طلبی در گروه‌های مورد بررسی در سطح مقبولی معنادار است. نتایج آزمون تعقیبی نشان داد که مؤلفه‌های چهارگانه هیجان‌طلبی در متمایز کردن سه گروه تقلب مشارکتی، تقلب انفرادی و عادی متفاوت بودند. بر این اساس می‌توان گفت با توجه به ویژگی خطرپذیری به عنوان یک ویژگی مشترک در مجموعه رفتارهای مرتبط با تقلب و رفتارهای هیجان‌طلبانه، تمایزگزارای گروه‌های مورد بررسی می‌تواند بر اساس نمرات هیجان‌طلبی آن‌ها تبیین شود.

کلید واژه‌ها:

امتحان؛ تقلب انفرادی؛ تقلب مشارکتی؛ هیجان‌طلبی

مقدمه

تقلب^۱ رفتاری است که مفاهیمی همچون دروغ^۲، فریب^۳، حيله^۴، مکر و نیرنگ^۵ و نظایر آن را تداعی می‌کند و می‌تواند منفعت یا سود ناعادلانه‌ای را در پی داشته باشد (کوران، میدلتون و دوهرتی^۶، ۲۰۰۱). تقلب معمولاً با نادیده گرفتن قوانین همراه بوده و به شکل‌ها و در سطوح مختلف اجتماعی بروز می‌کند. مک‌ترنان، لاو و رترینگر^۷، (۲۰۱۴) رفتارهای متقلبانه را به چهار گروه اصلی طبقه‌بندی کرده‌اند. الف) تقلب رقابتی^۸ در واقع تقلب برای به دست آوردن جایگاه برتر است، مانند تقلب در آزمون‌های مدرسه، مسابقات ورزشی و محیط‌های شغلی؛ ب) تقلب در روابط شخصی^۹ که در آن فرد به‌رغم آگاهی از حق دیگری، توانایی لازم برای کنترل رفتار خود را ندارد. بهره‌جویی از محدودیت‌ها و نیاز دیگران به نفع خود و سوء استفاده از وابستگی عاطفی دوست یا همسر نمونه‌هایی از آن است؛ ج) تقلب در قراردادهای اجتماعی^{۱۰} به عدم رعایت قواعد و حقوق اجتماعی اشاره دارد و رفتارهایی مانند استفاده از امکانات عمومی بدون پرداخت بلیط را شامل می‌شود؛ د) تقلب شخصی^{۱۱} مانند تقلب در گزارش حقوق و سهم خود. ویژگی‌هایی مانند نفع فوری^{۱۲}، حضور دیگران، میزان تکانشی بودن^{۱۳} از جمله شاخص‌های این طبقه‌بندی بوده است.

تقلب در امتحانات و انجام تکالیف آموزشی به عنوان یک پدیده غیراخلاقی و از جمله موارد رایج انواع بی‌صدقاتی تحصیلی^{۱۴} محسوب می‌شود (خامسان و امیری، ۱۳۹۰؛ بولین^۱،

1. cheating
2. lying
3. deception
4. fraud
5. trickery
6. Curran, Middleton & Doherty
7. McTernan, Love & Rettinger
8. transgressions
9. personal relationship cheating
10. violations of social contracts
11. cheating oneself
12. immediate gain
13. Impulsivity
14. academic dishonesty

(۲۰۰۴) که امروزه با گسترش فناوری تسهیل شده است (فیلیپس و هورتون^۲، ۲۰۰۰؛ جنسن، فلمن و کافمن^۳، ۲۰۰۲؛ ارسگواک و ریچاردسون^۴، ۲۰۰۴؛ بریمبل و استیونسون^۵، ۲۰۰۵؛ لین و ون^۶، ۲۰۰۷؛ استفن، یانگ و کالابرس^۷، ۲۰۰۷؛ بروکلن^۸، ۲۰۰۸؛ ارت و گوکمنوگلو^۹، ۲۰۱۰؛ اشت، پلد و گرینوتسکی^{۱۰}، ۲۰۱۳). گستره رفتار تقلب تحصیلی نیز مانند بسیاری دیگر از رفتارهایی که دارای بار ارزشی و اخلاقی هستند از نگاه دانشجویان متفاوت و متنوع است. نخعی و سیدحسینی (۱۳۸۴) نظرات دانشجویان پزشکی درباره تقلب در امتحان را بررسی و گزارش کردند که بر اساس نگرش این دانشجویان «حضور فرد دیگر به جای دانشجو در جلسه امتحان» و «عدم اطلاع به استاد هنگامی که به اشتباه در ورقه او نمره زیاد داده شده است» به ترتیب مردودترین و مورد تأییدترین نوع تقلب بوده‌اند.

تقلب تحصیلی باعث می‌شود که فرد در فرایند یادگیری درگیر نبوده و دانش و مهارت لازم را -که برای شغل تخصصی خود در آینده به آن نیاز دارد- به دست نیاورد (بروکلن، ۲۰۰۸). علاوه بر این سنجش دقیق توانایی افرادی که تقلب می‌کنند با مشکل مواجه می‌شود و آن‌ها به یک برتری غیر منصفانه دست می‌یابند (اژه‌ای، شهابی و علی‌بازی، ۱۳۹۰). از سوی دیگر موفقیت در تقلب در دوره‌های تحصیلی قبلی زمینه پدیدآیی این رفتار به عنوان یک عادت و استقرار آن در دوره‌های تحصیلی بعدی و نیز در محیط‌های شغلی را فراهم می‌آورد (مک‌کاب، باترفلاید و تروینو^{۱۱}، ۱۹۹۶؛ نونیس و اسویفت^{۱۲}، ۲۰۰۱؛ لوکاس و فردریچ^{۱۳}، ۲۰۰۵). یافته‌های پژوهشی همبستگی مثبت و جالب‌توجهی را بین میزان تقلب در دبیرستان و

1. Bolin
2. Phillips & Horton
3. Jensen, Felman & Cauffman
4. Ercegovac & Richardson
5. Brimble & Stevenson
6. Lin & Wen
7. Stephens, Young & Calabrese
8. Broeckelman
9. Eret & Gokmenoghlo
10. Eshet, Peled & Grinautski
11. McCabe, Butterfield & Tervino
12. Nonis & Swift
13. Lucas & Friedrich

تقلب در دانشگاه (هاردینگ، مای‌هو، فیNELلی و کارپنتر^۱، ۲۰۰۷) و نیز بی‌صدافتی در محیط شغلی افراد (رنی و کروزبی^۲، ۲۰۰۱، مک‌کاب، تروینو، باترفلاید، ۲۰۰۱) گزارش کرده‌اند. همچنین آگاهی افراد درستکار و آموزگاران از تقلب دیگران می‌تواند کاهش انگیزه آن‌ها برای انجام فعالیت را در پی داشته باشد. بر این اساس شناخت متغیرهای مرتبط با رفتار تقلب در فعالیت‌های آموزشی و نیز ویژگی‌های روان‌شناختی این افراد اهمیت می‌یابد.

بررسی نتایج پژوهش‌های انجام شده درباره عوامل ایجاد یا تقویت رفتارهای متقلبانه در امتحانات و نیز همبسته‌های آن نشان می‌دهد متغیرهای متنوعی از قبیل نیاز به حمایت و موفقیت^۳ (کوران و همکاران، ۲۰۰۱؛ بالتر و شیباز^۴، ۲۰۰۸)، عوامل مذهبی، انگیزشی و جهت‌گیری اهداف پیشرفت (جردن^۵، ۲۰۰۱؛ فین و فرون^۶، ۲۰۰۴؛ رتینگر و جردن^۷، ۲۰۰۵؛ موردادک و آندرمن^۸، ۲۰۰۶؛ نییا، بالانتین، نورث و کراکر^۹، ۲۰۰۸؛ کول، کلاریانا، جیتگران و اسنوگسیرواتیا^{۱۰}، ۲۰۰۹)، عوامل محیطی و کلاس درس (موردادک، میلر و کولهارت^{۱۱}، ۲۰۰۴؛ موردادک، بیوشامپ و هیئتون^{۱۲}، ۲۰۰۸؛ بروکلن، ۲۰۰۸؛ رتینگر و کارمر^{۱۳}، ۲۰۰۹؛ دی، هادسون، دوپیس و واریس^{۱۴}، ۲۰۱۱)، تغییرات و امکانات تکنولوژیکی (کرکولیت و سیگموند^{۱۵}، ۱۹۹۹؛ وود^{۱۶}، ۲۰۰۴؛ مارتین^{۱۷}، ۲۰۰۵؛ هارپر^{۱۸}، ۲۰۰۶؛ اشت و همکاران، ۲۰۱۳)

1. Harding, Mayhew, Finelli & Carpenter
2. Rennie & Crosby
3. need to succeed
4. Butler & Shibaz
5. Jordan
6. Finn & Frone
7. Rettinger & Jordan
8. Murdock & Anderman
9. Niiya, Ballantyne, North & Crocker
10. Koul, Clariana, Jitgarun & Songsriwittaya
11. Murdock, Miller & Kohlhardt
12. Murdock, Beauchamp & Hinton
13. Rettinger & Kramer
14. Day, Hudson, Dobies & Waris
15. Kerkvliet & Sigmund
16. Wood
17. Martin
18. Harper

با تقلب همبسته و مرتبط هستند. بر اساس پژوهش‌های انجام شده در ایران، وضعیت اقتصادی و اجتماعی، تعهد به رشته و قوانین آموزشی و نیز سابقه تقلب پیش‌بینی‌کننده‌های مهمی برای رفتارهای متقلبانه در افراد هستند (اتر، کرامر و فین^۱، ۲۰۰۶؛ خدایی، مقدم‌زاده، صالحی، ۲۰۱۱). فراستخواه (۱۳۸۵) رفتارهای غیراخلاقی در فعالیت‌های علمی را متأثر از زمینه‌های موجود در فرهنگ دانشگاهی و به عنوان انعکاسی از ضعف‌ها و نارسایی‌های عمومی‌تر در اخلاق اجتماعی معرفی می‌کند. مرادی و سعیدی جم (۱۳۸۰) بر نداشتن انگیزه برای یادگیری، راحت‌طلبی یادگیرنده، فشرده بودن زمان امتحان و سخت‌گیری بیش از حد استادان تأکید دارند. برخی از پژوهشگران بر اساس یافته‌های پژوهشی خود راهکارهایی مانند تغییر در رفتار معلمین (ساپون^۲، ۲۰۰۸)، تدوین آیین‌نامه (نخعی، نجفی‌پور، روحانی، رفتاری، مبشر و حسنی، ۱۳۸۹)، اقدامات چندجانبه در زمینه‌های شناختی و روان‌شناختی، خانوادگی، اجتماعی، اقتصادی، مدیریتی، سیاسی و فرهنگی (ذاکر صالحی، ۱۳۸۹) و ایجاد مراکز ویژه (جمالی، ۱۳۹۰) به منظور پیشگیری و کنترل چنین رفتارهایی را نیز توصیه کرده‌اند. در بسیاری از پژوهش‌های انجام شده، همبستگی منفی بین صفت وظیفه‌شناسی^۳ و تقلب تحصیلی (هاردینگ و همکاران، ۲۰۰۷؛ ویلیمز، ناتانسون و پولوس^۴، ۲۰۱۰؛ دی و همکاران، ۲۰۱۱؛ و اژه‌ای و همکاران، ۱۳۹۰) به عنوان یک نتیجه مشترک گزارش شده است. علاوه بر وظیفه‌شناسی به عنوان یکی از صفات مورد توجه در مدل پنج عامل بزرگ، تکانشی بودن^۵ از دیگر ویژگی‌هایی است که در رابطه با تقلب بیش‌تر مورد توجه پژوهشگران بوده است (جنسن و گرازیانو^۶، ۲۰۰۵؛ آنجل^۷، ۲۰۰۶؛ آندرمین، کوپ و لین^۸، ۲۰۱۰؛ مک‌ترنان و همکاران، ۲۰۱۴).

اژه‌ای و همکاران (۱۳۹۰) ضمن طبقه‌بندی عوامل مرتبط با تقلب به دو دسته عوامل بافتی

-
1. Etter, Cramer & Finn
  2. Supon
  3. conscientiousness.
  4. Williams, Nathanson & Paulhus
  5. impulsivity
  6. Jensen & Graziano
  7. Angell
  8. Anderman, Cupp & Lane

- نظیر محیط کلاس درس - و عوامل فردی - نظیر جنسیت و ویژگی‌های انگیزشی و صفات شخصیتی - بر این باور هستند که هنوز تصویر روشنی از نقش صفات شخصیتی وجود ندارد. در بحث‌های ارائه شده برای تبیین ارتباط بین برخی از ویژگی‌های شخصیتی یا رفتارهای تکانشی، به جنبه‌های هیجانی و روابط بین فردی بیش‌تر توجه شده است (مردوک و آندرم، ۲۰۰۶؛ کوین و توماس^۱، ۲۰۰۸؛ استاتس، هاپ، والاس و گریسلی^۲، ۲۰۰۹؛ جنیلو، کیز، کار و مک‌کورمیک^۳، ۲۰۱۴). با توجه به طبقه‌بندی یاد شده، هیجان‌ها معمولاً به عنوان متغیرهای فردی و درونی در نظر گرفته می‌شوند، هر چند عوامل ایجاد کننده یا اهداف آن‌ها ممکن است بیرونی هم باشند.

هیجان‌طلبی به عنوان خصیصه‌ای که دارای ابعاد و مؤلفه‌های مختلف است از نیمه دوم قرن بیستم بیش‌تر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. بیش‌ترین مطالعات درباره این خصیصه و مؤلفه‌های آن را، ابتدا زوکرمن (۱۹۷۱) آغاز کرده و ادامه داده است. زوکرمن (۱۹۷۹) هیجان‌طلبی را به عنوان یک صفت با ویژگی‌هایی نظیر جستجوی هیجان و تجارب تازه، پیچیده و متنوع و علاقمندی به فعالیت‌های جسمی، اجتماعی و اقتصادی پرخطر معرفی کرده است که دارای چهار بعد تجربه‌جویی^۴، ماجراجویی^۵، بازداری‌زدایی^۶ و ملال‌پذیری^۷ است. از دیدگاه زوکرمن (۲۰۰۸) مفهوم هیجان‌طلبی و مقیاسی که او برای اندازه‌گیری آن تدوین کرده است، مجموعه گسترده‌ای از رفتارهایی را پوشش می‌دهد که با خطر کردن همراه هستند. ویژگی‌ها و رفتارهای افراد هیجان‌طلب می‌تواند در ترجیح آن‌ها در شنیدن یک سبک موسیقی خاص (لیتل و زوکرمن^۸، ۱۹۸۶) یا تمایل آن‌ها به صرف یک غذای جدید و ناآشنا (تراساکی و ایمادا^۹، ۱۹۸۸) یا علاقه به برخی از افراد خاص (تورنکوئیست، زوکرمن و

-
1. Coyne & Thomas
  2. Staats, Hupp, Wallace & Gresley
  3. Geniole, Keyes, Carre & McCormick
  4. experience seeking (ES)
  5. thrill & adventure seeking (TAS)
  6. disinhibition (D)
  7. boredom susceptibility (BS)
  8. Litle & Zuckerman
  9. Terasaki & Imada

اکسلاین^۱، ۱۹۹۱) بروز کند. برخی پژوهش‌ها، رفتارهای خطرناک و مرگ‌آفرین (پرز و توروبیا^۲، ۱۹۸۵؛ پاول، هاردوم، درونسکی و گوپدا^۳، ۱۹۹۹؛ هانسن و برویک^۴، ۲۰۰۱؛ ایزرائیل، رومیز و اشپیتز^۵، ۲۰۰۵) نظیر سؤمصرف مواد (واتن، ۱۹۹۷؛ واگنر^۶، ۲۰۰۱؛ رحمانیان و ۱۳۸۴؛ حاج‌سیدجوادی، مزینانی، فدایی و دولت‌شاهی، ۱۳۸۶؛ خانجانی، فخرائی و بدری، ۱۳۹۰) قماربازی (میرست، تورا، هاگاتون و لینگرین^۷، ۲۰۱۲) و سؤمصرف الکل (آندرو و کورنین^۸، ۱۹۹۷) را نیز با هیجان‌طلبی مرتبط دانسته‌اند. زوکرمن تأکید دارد که ویژگی خطرپذیری یکی از ویژگی‌های مهم در رفتارهای هیجان‌طلبانه در نظر گرفته می‌شود (زوکرمن و کلمن^۹، ۲۰۰۰؛ زوکرمن، ۲۰۰۷؛ مالت و ویگنولی^{۱۰}، ۲۰۰۷). علاوه بر یافته‌های پژوهشی در زمینه همبستگی دو ویژگی وظیفه‌شناسی و تکانشی بودن با رفتارهای هیجان‌طلبانه، برخی پژوهشگران ارتباط بین خطرپذیری و برون‌گرایی را گزارش کرده‌اند (کیدئون، دبروین و رودنیک^{۱۱}، ۲۰۰۷؛ جکسون، لوین، فورنهام و بور^{۱۲}، ۲۰۰۲؛ ویلیامز و همکاران، ۲۰۱۰). ویژگی خطرپذیری همچنین بر اساس دیدگاه کوستا، مک‌کری و جانسون^{۱۳} (۲۰۰۲) به عنوان یک رگه از صفت برون‌گرایی در نظر گرفته شده است. یافته‌های پژوهش مک‌ترنان و همکاران (۲۰۱۴) نیز نشان‌دهنده نقش حضور یا عدم حضور دیگران در بروز رفتارهای متقلبانه در امتحان است. بر این اساس اگر مشارکت در تقلب و علاقمندی به تقلب انفرادی به عنوان نمودهای رفتاری برون‌گرایی و درون‌گرایی در نظر گرفته شوند، می‌توان چنین فرض کرد که اندازه‌های خطرپذیری و هیجان‌طلبی در افرادی که در تقلب با دیگران مشارکت می‌کنند

1. Thornquist, Zuckerman & Exline
2. Perez & Torrubia
3. Powell, Hardoon, Derevensky & Gupta
4. Hansen & Breivik
5. Israel, Romeis & Spitz
6. Watten & Wagner
7. Myrseth, Tvera, Hagatun & Lindgren
8. Andrew & Cronin
9. Kuhlman
10. Mallet & Vignoli
11. Gideon, deBruin & Rudnick
12. Jackson, Levine, Furnham & Burr
13. Costa, McCrae & Jonsson

متفاوت با افرادی باشد که به صورت انفرادی تقلب می‌کنند.

با توجه به پیشینه پژوهشی درباره ویژگی‌های شخصیتی و هیجانی و ارزیابی میزان خطرپذیری افرادی که در فعالیت‌های آموزشی به صورت انفرادی یا مشارکتی تقلب می‌کنند، می‌توان گفت نقش هیجان‌طلبی و ابعاد آن در انواع رفتارهای متقلبانه مهم به نظر می‌رسد. بررسی حاضر با هدف بررسی مقایسه‌ای خصیصه هیجان‌طلبی و ابعاد آن در دانشجویان با سابقه تقلب مشارکتی و انفرادی در امتحان با دانشجویان عادی انجام شد. بر این اساس چنین فرض شده است که:

۱. نمرات هیجان‌طلبی و ابعاد آن در دانشجویانی که سابقه تقلب دارند بیشتر از دانشجویان عادی است.
۲. نمرات هیجان‌طلبی و ابعاد آن در دانشجویان با سابقه تقلب مشارکتی بیشتر از دانشجویان با سابقه تقلب انفرادی است.

روش

بررسی حاضر، در پی پاسخ به این سؤال بود که آیا درجاتی از خصیصه هیجان‌طلبی و ابعاد آن در بروز رفتارهای تقلب فردی و یا مشارکتی تأثیر دارد یا خیر؟ لذا روش مطالعه پس‌رویدادی^۱ بود و جامعه آماری این پژوهش دانشجویان مقطع کارشناسی مراجعه‌کننده به مرکز مشاوره دانشگاه بود. تعداد ۳۰ دانشجو با سابقه تقلب مشارکتی از دانشجویانی که به‌منظور بهره‌گیری از خدمات مشاوره تحصیلی در سال‌های تحصیلی ۹۱-۱۳۹۰ و ۹۲-۱۳۹۱ به مرکز مشاوره دانشجویی یکی از دانشگاه‌های تهران مراجعه کرده بودند با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند.

سابقه تقلب مشارکتی بر اساس گزارش‌های شفاهی دانشجویان در خلال جلسات مشاوره تحصیلی درباره تجارب خود در آزمون‌های پایان هر نیمسال تحصیلی برآورد و تشخیص داده شد. با توجه به محدود بودن تعداد دانشجویان با سابقه تقلب مشارکتی در مقایسه با دانشجویان با سابقه تقلب انفرادی، ابتدا ۳۰ دانشجو (۱۵ دختر و ۱۵ پسر) با سابقه تقلب مشارکتی انتخاب و سپس ۳۰ دانشجو با سابقه تقلب انفرادی و ۳۰ دانشجوی عادی متناسب با شش معیار سن، جنس، رشته تحصیلی، سال ورود به دانشگاه، میزان پیشرفت تحصیلی و

میزان افت تحصیلی انتخاب و هم‌تا شدند. معدل کل نیمسال‌های تحصیلی گذشته و سابقه حداقل یک نیمسال مشروطی (معدل کم‌تر از ۱۲) به ترتیب به عنوان شاخص‌های پیشرفت و افت تحصیلی در نظر گرفته شد. از دانشجویان خواسته شد پس از پایان جلسه مشاوره، فرم ۵ مقیاس هیجان‌طلبی زوکرمن را به صورت انفرادی تکمیل کنند. ابزار سنجش مطالعه فرم ۵ مقیاس هیجان‌طلبی زوکرمن (SSS-V) بود.

فرم ۵ مقیاس هیجان‌طلبی زوکرمن (SSS-V): فرم ۵ مقیاس هیجان‌طلبی زوکرمن ۴۰ جفت ماده دارد که یکی نشان‌دهنده خصیصه هیجان‌طلبی فرد بود و دیگری حالت عکس دارد. این مقیاس، چهار بعد ماجراجویی، تجربه‌جویی، بازداری‌زدایی و ملال‌پذیری را دربرمی‌گیرد که برای هر یک از ابعاد ۱۰ ماده در نظر گرفته شده است. نمره هر آزمودنی در هر جفت ماده، صفر یا یک و حداکثر نمره ممکن در آزمون ۴۰ خواهد بود. نمره بالاتر نشان‌دهنده هیجان‌طلبی بیش‌تر است. اعتبار کل فرم اصلی مقیاس در نمونه‌های انگلیسی و آمریکایی در حدود ۰/۸۳ تا ۰/۸۶ گزارش شده است (زوکرمن، آیزنک و آیزنک، ۱۹۷۸). این فرم را محوی شیرازی (۱۳۸۷) در ایران هنجاریابی و ضریب اعتبار آن را ۰/۷۸ گزارش کرده است. ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش حاضر ۰/۷۸ به دست آمد.

یافته‌ها

ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و شاخص‌های توصیفی مربوط به هر یک از گروه‌های مورد بررسی در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱: شاخص‌های توصیفی (میانگین، انحراف از معیار و نسبت درصدی) آزمودنی‌ها به تفکیک گروه‌ها

نسبت دانشجویان با سابقه مشروطی	معدل دروس		سن		گروه
	انحراف از معیار	میانگین	انحراف از معیار	میانگین	
٪۱۸	۱/۲۶	۱۵/۴۴	۰/۸۲	۲۱/۰۸	گروه تقلب مشارکتی
٪۲۷	۰/۶۶	۱۴/۲۱	۱/۳۷	۲۱/۷۵	گروه تقلب انفرادی
٪۱۴	۱/۴۵	۱۵/۶۰	۱/۱۲	۲۱/۲۴	گروه عادی

به منظور بررسی مقایسه‌ای نمرات هیجان‌طلبی و چهار مؤلفه تجربه‌جویی، ماجراجویی، بازداری‌زدایی و ملال‌پذیری در سه گروه تقلب مشارکتی، گروه تقلب انفرادی و گروه عادی از تحلیل واریانس یک‌راهه (ANOVA) استفاده شد.

جدول ۲: نتایج بررسی مقایسه‌ای میانگین هیجان‌طلبی و مؤلفه‌های آن با استفاده از تحلیل واریانس یک‌راهه

مؤلفه‌های هیجان‌طلبی	حوزه تغییرات	درجه آزادی	F	سطح معناداری
ماجراجویی	درون‌گروهی	۸۷	۴/۸۲	۰/۰۱
	بین‌گروهی	۲		
	کل	۸۹		
تجربه‌جویی	درون‌گروهی	۸۷	۳/۹۲	۰/۰۲
	بین‌گروهی	۲		
	کل	۸۹		
بازداری‌زدایی	درون‌گروهی	۸۷	۵/۸۷	۰/۰۰۱
	بین‌گروهی	۲		
	کل	۸۹		
ملال‌پذیری	درون‌گروهی	۸۷	۵/۱۷	۰/۰۰۲
	بین‌گروهی	۲		
	کل	۸۹		
هیجان‌طلبی کل	درون‌گروهی	۸۷	۶/۲۴	۰/۰۰۰
	بین‌گروهی	۲		
	کل	۸۹		

همان‌گونه که در جدول ۲ نشان داده شده است، تفاوت نمرات مربوط به مؤلفه‌های چهارگانه هیجان‌طلبی و نیز نمره کل هیجان‌طلبی گروه‌های مورد بررسی در سطح مقبولی معنادار است.

به منظور بررسی تفاوت در نمره کل هیجان‌طلبی و مؤلفه‌های چهارگانه آن در سه گروه مورد بررسی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ آمده است. بر اساس نتایج این آزمون تفاوت نمره کل هیجان‌طلبی در دو گروه تقلب مشارکتی و عادی معنادار

است. نتایج این آزمون تفاوت معنادار بین نمره کل هیجان‌طلبی در دو گروه تقلب انفرادی و عادی را نیز گزارش می‌دهد، در حالیکه این تفاوت بین گروه تقلب مشارکتی و تقلب انفرادی معنادار نیست.

نتایج آزمون تعقیبی توکی به منظور بررسی معناداری تفاوت میانگین نمره کل هیجان‌طلبی و مؤلفه‌های آن

گروه عادی	گروه تقلب انفرادی	گروه تقلب مشارکتی	
۲۱/۰۷	۲۵/۴۷	۲۷/۸۳	میانگین هیجان‌خواهی کل
۸/۱۷**	۳/۳۵	---	گروه تقلب مشارکتی
۵/۳۵*	---	---	گروه تقلب انفرادی
۶/۲۰	۶/۳۲	۷/۲۴	میانگین تجربه‌جویی
۱/۴۵*	۱/۵۹*	---	گروه تقلب مشارکتی
۰/۳۲	---	---	گروه تقلب انفرادی
۴/۵۳	۵/۶۳	۷/۵۸	میانگین ماجراجویی
۲/۵۰**	۲/۰۴*	---	گروه تقلب مشارکتی
۱/۴۲*	---	---	گروه تقلب انفرادی
۵/۵۱	۷/۱۱	۶/۹۰	میانگین ملال‌پذیری
۱/۶۲*	۰/۴۱	---	گروه تقلب مشارکتی
۱/۷۱*	---	---	گروه تقلب انفرادی
۴/۸۳	۶/۴۱	۶/۱۱	میانگین بازداری‌زدایی
۱/۵۲*	۰/۵۳	---	گروه تقلب مشارکتی
۱/۶۹*	---	---	گروه تقلب انفرادی

* $p \leq 0.05$

** $p \leq 0.01$

نتایج آزمون تعقیبی توکی مربوط به مؤلفه‌های چهارگانه هیجان‌طلبی نشان می‌دهد که دو گروه تقلب مشارکتی و تقلب انفرادی در مؤلفه تجربه‌جویی متفاوت بودند. بر این اساس تفاوت میانگین نمرات گروه تقلب انفرادی با گروه عادی معنادار نبود، در حالیکه این تفاوت بین میانگین نمرات گروه تقلب مشارکتی هم با گروه تقلب انفرادی و هم با گروه عادی معنادار نشان داد. نتایج این آزمون به منظور بررسی مقایسه‌ای میانگین نمرات سه گروه تقلب مشارکتی

و تقلب انفرادی و عادی در مؤلفه ماجراجویی نشان‌دهنده تفاوت معنادار هر سه گروه یادشده در این مؤلفه است. بر خلاف دو مؤلفه پیشین، تفاوت میانگین نمرات دو گروه تقلب مشارکتی و تقلب انفرادی با گروه عادی در مؤلفه‌های ملال‌پذیری و بازدارندگی معنادار بود، در حالیکه این تفاوت بین گروه تقلب مشارکتی و گروه تقلب انفرادی در مؤلفه‌های ملال‌پذیری و بازدارندگی معنادار نبود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی خصیصه هیجان‌طلبی در دانشجویان با سابقه تقلب در امتحان و مقایسه آن با دانشجویان عادی انجام شد. بر این اساس و همسو با فرض نخست این پژوهش، نمرات هیجان‌طلبی در دانشجویانی که سابقه تقلب در امتحان داشته‌اند، بیشتر از دانشجویان عادی بود. یافته‌های این پژوهش مبنی بر همبستگی بین خصیصه هیجان‌طلبی و انواع تقلب در امتحان همسو با یافته‌های پژوهش‌هایی بود که همبستگی بین هریک از ویژگی‌های خطرپذیری، برون‌گرایی و تکانشی بودن را با هیجان‌طلبی گزارش کردند (گرازیانو، ۲۰۰۵؛ مردوک و آندرم، ۲۰۰۶؛ کوین و توماس، ۲۰۰۸؛ استانس و همکاران، ۲۰۰۹؛ آندرم و همکاران، ۲۰۱۰؛ مک‌ترنان و همکاران، ۲۰۱۴ و جنیلو و همکاران، ۲۰۱۴). بر این اساس رفتار تقلب در امتحان را می‌توان به عنوان رفتاری مرتبط با خصیصه هیجان‌طلبی در نظر گرفت. با توجه به ویژگی خطرپذیری به عنوان یک ویژگی مشترک در مجموعه رفتارهای مرتبط با تقلب و رفتارهای هیجان‌طلبانه و تکانشی و صفت برون‌گرایی، تمایزگزارای گروه‌های مورد بررسی می‌تواند بر اساس نمرات هیجان‌طلبی آن‌ها تبیین شود.

همچنین نتایج بررسی حاضر نشان داد که به‌رغم موفقیت نمره کل هیجان‌طلبی در متمایز کردن هر دو گروه دانشجویان با سابقه تقلب مشارکتی و تقلب انفرادی از گروه دانشجویان عادی، تفاوت نمره کل هیجان‌طلبی در بین دو گروه دانشجویان با سابقه تقلب مشارکتی و تقلب انفرادی معنادار نبود. این نتایج با یافته‌های پژوهشی جکسون و همکاران (۲۰۰۲)، ویلیامز و همکاران (۲۰۱۰) مک‌ترنان و همکاران (۲۰۱۴) همسو نیست. بر این اساس اگرچه نتایج بررسی حاضر همسو با پیشینه پژوهشی، خصیصه خطرپذیری را به عنوان یک ویژگی مشترک در رفتارهای هیجان‌طلبانه در نظر گرفته است، اما اندازه‌های آن را در دو نوع تقلب

مشارکتی و تقلب انفرادی متفاوت نشان نداده است. در نتیجه می‌توان گفت که به‌رغم همبستگی‌های گزارش شده بین خطرپذیری و برون‌گرایی، مشارکت در تقلب نمی‌تواند به عنوان رفتار متأثر از برون‌گرایی در نظر گرفته شود.

بررسی تفاوت میانگین نمرات مؤلفه‌های چهارگانه هیجان‌طلبی در سه گروه تقلب مشارکتی، تقلب انفرادی و گروه عادی نشان می‌دهد که اگرچه میانگین نمرات مؤلفه‌های چهارگانه هیجان‌طلبی دانشجویانی که سابقه تقلب در امتحان دارند (گروه تقلب مشارکتی و تقلب انفرادی) با گروه عادی متفاوت است، اما هریک از مؤلفه‌های هیجان‌طلبی به گونه‌ای متفاوت چنین تفاوتی را رقم زده‌اند. بر این اساس تفاوت میانگین تجربه‌جویی بین دو گروه تقلب مشارکتی و عادی معنادار نشان می‌دهد در حالی که این تفاوت در بین دو گروه تقلب انفرادی و عادی معنادار نیست. بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت که اعتمادپذیری به تفاوت نمرات خصیصه تجربه‌جویی برای تمایز دانشجویان عادی با دانشجویان با سابقه تقلب بیش‌تر از سایر مؤلفه‌ها است. همچنین نتایج مقایسه میانگین نمرات مؤلفه ماجراجویی در دانشجویان در سه گروه تقلب مشارکتی، تقلب انفرادی و گروه عادی نشان‌دهنده تفاوت معنادار در هر سه گروه است. بر این اساس اگرچه مؤلفه ماجراجویی به عنوان یکی از مؤلفه‌های چهارگانه هیجان‌طلبی در نظر گرفته می‌شود ولی بیش‌تر از سه مؤلفه دیگر شبیه نمره کل هیجان‌طلبی عمل کرده و نماینده مناسب‌تری برای نمره کل هیجان‌طلبی است. بر اساس نتایج به‌دست آمده از مؤلفه‌های ملال‌پذیری و بازدارندگی در تفکیک گروه‌های مورد بررسی مانند هم عمل کرده و توانسته‌اند دو گروه تقلب مشارکتی و انفرادی را از یکدیگر متمایز کنند. این نتایج نشان می‌دهد که در تقسیم‌بندی انواع تقلب بر مبنای ویژگی انفرادی بودن یا مشارکتی بودن، همان‌گونه که پیش‌تر اشاره شد، بیشتر از آنکه به ویژگی‌هایی نظیر برون‌گرایی توجه شود، بهتر است این طبقه‌بندی با توجه به مؤلفه تجربه‌جویی در هیجان‌طلبی انجام شود. بر اساس نتایج بررسی حاضر می‌توان گفت از یکسو رفتار تقلب و انواع آن می‌تواند از حیث ویژگی خطرپذیری آن یک رفتار هیجان‌طلبانه تلقی شود و از سوی دیگر همان‌گونه که مؤلفه‌های خصیصه هیجان‌طلبی در مورد بسیاری از رفتارهای هیجان‌طلبانه، مستقل از هم نشان داده شده‌اند، در رفتار تقلب نیز متفاوت عمل کردند.

تردید نیست روش‌شناسی پژوهش در زمینه موضوعاتی مانند تقلب در امتحان با

مشکلات و محدودیت‌هایی همراه است. گردآوری داده‌های پژوهشی با استفاده از روش‌های معتبر مانند تکمیل پرسشنامه و مشاهده و در کنار روش مصاحبه و گزارش شفاهی آزمودنی‌ها می‌تواند دقت و قابلیت اعتماد داده‌ها را افزایش دهد. همچنین استفاده از روش‌های نمونه‌گیری که به نمونه در دسترس محدود نباشد، برای تعمیم نتایج امکان بیشتری را فراهم می‌آورد.

منابع

- اژه‌ای، جواد،، شهابی، روح‌اله و علی‌بازی، هوشنگ (۱۳۹۰). رابطه‌ی ویژگی‌های شخصیت با خود گزارش‌دهی تقلب، *مجله روانشناسی*، ۶۰ (۴)، ۴۱۲-۴۲۴.
- جمالی، رضا (۱۳۹۰). ضرورت ایجاد مرکز ملی آموزش و پیشگیری از تقلب علمی به عنوان پیش‌نیاز سیاست‌گذاری علم و فناوری کشور. *سیاست علم و فناوری*، ۳، ۱۱۱-۱۱۲.
- حاج سیدجوادی، سیدعلیرضا، مزینانی، ربابه، فدایی، فرید و دولت شاهی، بهروز (۱۳۸۶). نقش تازه جویی و هیجان‌طلبی در سوء مصرف و وابستگی به مواد شبه افیونی، *توانبخشی*، ۸ (۲۹)، ۵۳-۵۷.
- خامسان، احمد و امیری، محمد اصغر (۱۳۹۰). بررسی تقلب تحصیلی در میان دانشجویان دختر و پسر، *فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری*، ۶ (۱)، ۵۳-۶۱.
- خانجانی، زینب، فخرائی، نفیسه و بدری، رحیم (۱۳۹۰). بررسی هیجان‌خواهی در افراد معتاد و عادی با توجه به جنسیت، *تحقیقات علوم رفتاری*، ۹ (۴)، ۲۸۷-۲۹۵.
- ذاکر صالحی، غلامرضا (۱۳۸۹). *تقلب علمی: جنبه‌های اجتماعی و حقوقی* (چاپ اول)، تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- رحمانیان، مهدیه و حسنی، جعفر (۱۳۸۴). مقایسه هیجان‌طلبی در افراد سوء مصرف کننده مواد و افراد بهنجار، *اندیشه و رفتار*، ۳ (۴۲)، ۳۳۵-۳۴۱.
- فراستخواه، مقصود (۱۳۸۵). اخلاق علمی رمز ارتقای آموزش عالی: جایگاه و ساز و کارهای اخلاقیات حرفه‌ای در تضمین کیفیت آموزش عالی ایران، *فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری*، ۱، ۱۳-۲۷.
- محوی شیرازی، مجید (۱۳۸۷). بررسی اعتبار، پایایی و هنجاریابی مقیاس هیجان‌خواهی زاگرمین با تغییرات بسته به فرهنگ. *دانشور رفتار*، ۱۵ (۲۸)، ۳۵-۴۸.
- مرادی، ولی‌اله و سعیدی‌جم، مسعود (۱۳۸۰). بررسی علل گرایش دانشجویان به تقلب در امتحانات دانشجویان علوم پزشکی همدان در سال ۱۳۷۵. *طب و تزکیه*، ۴۰، ۱۶-۱۹.
- نخعی، نوذر، نجفی‌پور، حمید، روحانی، علی‌اکبر، رفتاری، شاهرخ، مبشر، مینا و حسنی، فاطمه (۱۳۸۹). آیین‌نامه انضباطی پیشنهادی سؤرفتهای پژوهشی: یک پژوهش کیفی.

گام‌های توسعه در آموزش پزشکی، مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، ۱۷(۱)،

۸-۱

نخعی، نوذر و سید حسینی، سید وحید (۱۳۸۴). بررسی نظرات دانشجویان پزشکی در مورد
تقلب امتحانی و فراوانی نسبی آن. گام‌های توسعه در آموزش پزشکی، مجله مرکز
مطالعات و توسعه آموزش پزشکی، ۲، ۵۷-۶۳.

- Anderman, E. M., Cupp, P. K., & Lane, D. (2010). Impulsivity and academic cheating. *Journal of Experimental Education*, 78, 135-150.
- Andrew, M. & Cronin, C. (1997), Two measures of sensation seeking as predictors of alcohol use among high school males. *Personality and Individual Differences*, 22, 393-401.
- Angell, L.R. (2006). The relationship of impulsiveness, personal efficacy, and academic motivation to college cheating. *College Student Journal*, 40, 118-131.
- Bolin, A.U. (2004). Self-control, perceived opportunity, and attitudes as predictors of academic dishonesty. *Journal of Psychology, Interdisciplinary & Applied*, 138, 101-114.
- Brimble, M., & Stevenson, P. (2005). Perceptions of the prevalence and seriousness of academic dishonesty in Australian Universities. *The Australian Educational Researcher*, 32(3), 19-44.
- Broeckelman, M. (2008). Faculty and student classroom influences on academic dishonesty. *IEEE Transactions on Education*, 51(2), 206-211.
- Butler, R., & Shibaz, L. (2008). Achievement goals for teaching as predictors of students' perceptions of instructional practices and students' help seeking and cheating. *Learning and Instruction*, 18(5), 453-467.
- Costa, P. T., Jr., McCrae, R. R., & Jonsson, F. H. (2002). Validity and utility of the Revised NEO Personality Inventory: Examples from Europe. In B. de Raad & M. Perugini (Eds.), *Big Five assessment* (pp. 61-77). Seattle, WA: Hofgrebe & Huber.
- Coyne, S.M., & Thomas, T.J. (2008). Psychopathy, aggression, and cheating behavior: A test of the Cheater-Hawk hypothesis. *Personality and Individual Differences*, 44, 1105-1115.
- Curran, K., Middleton, G., Doherty, C. (2001) Cheating in Exams with Technology, *International Journal of Cyber Ethics in Education*, 1(2), 54-62.
- Day, N. E. Hudson, D. Dobies, P.R. & Waris, R. (2011). Student or situation? Personality and classroom context as predictors of attitudes about business school cheating. *Social Psychology of Education*, 14(2), 261- 282.
- DeAndrea, D. C., Carpenter, C., Shulman, H., & Levine, T. R. (2009). The relationship between cheating behavior and sensation seeking. *Personality and Individual Differences*, 47, 944-947.
- Ercegovac, Z., & Richardson, J.V. (2004). Academic dishonesty, plagiarism

- included, in the digital age: A literature review. *College & Research Libraries*, 65(4), 301-318.
- Eret, E., & Gokmenoghlo, T. (2010). Plagiarism in higher education: a case study with prospective academicians. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 3303-3307.
- Eshet, Y., Peled, Y., & Grinautski, K. (2013). What have you got to say for yourself? Academic dishonesty in online courses. *International Journal of Information Technology & Computer Science*, 9(2), 28-34.
- Etter, S., Cramer, J. J., & Finn, S. (2006). Origins of academic dishonesty: Ethical orientations and personality factors associated with attitudes about cheating with information technology. *Journal of Research on Technology in Education*, 39(2), 133-155.
- Finn, K.V. & Frone, M.R. (2004). Academic performance and cheating: Moderating role of school identification and self-efficacy. *Journal of Educational Research*, 97(3), 115-122.
- Geniole, S.N., Keyes, A.E., Carre, J.M., McCormick, Ch.M. (2014). Fearless dominance mediates the relationship between the facial width-to-height ratio and willingness to cheat. *Personality and Individual Differences*, 57, 59-64.
- Gideon P. de Bruin, G.P., & Rudnick, H. (2007). Examining the cheats: The role of conscientiousness and excitement seeking in academic dishonesty. *South African Journal of Psychology*, 37(1), 153-164.
- Hansen, E.B. & Breivik, G. (2001), Sensation seeking as a predictor of positive and negative risk behaviour among adolescents, *Personality and Individual Differences*, 30, 627-640.
- Harding, T., Mayhew, M., Finelli, C., & Carpenter, D. (2007). The theory of planned behavior as a model of academic dishonesty in humanities and engineering undergraduates. *Ethics and Behavior*, 17(3), 255-279.
- Israel, H., Romeis, J. & Spitz, T. (2005). Sensation Seeking and HIV Sero discordant Couples. *Journal of the Association of Nurses in AIDS care*, 16, 3-11.
- Jackson, C. J., Levine, S. Z., Furnham, A. & Burr, N. (2002). Predictors of Cheating Behavior at a University: A Lesson from the Psychology of Work. *Journal of Applied Social Psychology*, 32, pp. 1031-1046.
- Jensen, L. A., Felman, S. S. & Cauffman, E. (2002). it is wrong, but everybody does it: academic dishonesty among high school and college student. *Contemporary educational psychology*, 27(2), 209-228.
- Jensen-Campbell, L.A., & Graziano, W.G. (2005). The two faces of temptation: Differing motives for selfcontrol. *Merrill-Palmer Quarterly*, 51(3), 287-314.
- Jordan, A. (2001). College student cheating: The role of motivation, perceived norms, attitudes, and knowledge of institutional policy. *Ethics & Behavior*, 11, 233-247.
- Kerkvliet, J., & Sigmund, C.L. (1999). Can we control cheating in the classroom? *The Journal of Economic Education*, 30(4), 331-351.

- Khodaie, E., Moghadamzadeh, A. & Salehi, K. (2011) Factors Affecting the Probability of Academic Cheating School. *Social and Behavioral Sciences*, 29, 1587 – 1595.
- Koul, R., Clariana, R.B., Jitgarun, K., & Songsriwittaya, A. (2009). The influence of achievement goal orientation on plagiarism. *Learning and Individual Difference*, 19(4): 506–512.
- Lin, C.H.S., & Wen, L.Y.M. (2007). Academic dishonesty in higher education: A nationwide study in Taiwan. *Higher Education*, 54, 85-97.
- Litle, P. & Zuckerman, M. (1986). Sensation seeking and music preferences. *Personality and Individual Differences*, 7, 575-578.
- Lucas, G. M., & Friedrich, J. (2005). Individual differences in workplace deviance and integrity as predictors of academic dishonesty. *Ethics & Behavior*, 15, 15–35.
- Mallet, P. & Vignoli, E. (2007). Intensity seeking and novelty seeking: Their relationship to adolescent risk behavior and occupational interests. *Personality and Individual Differences*, 43, 2011-2021.
- Martin, D. F. (2005). Plagiarism and technology: A tool for coping with plagiarism. *Journal of Education for Business*, 80(3), 149–152.
- Mccabe, D. L., Butterfield, K. D., & Trevino, K. L. (1996). The Influence of Collegiate and Corporate Codes of Conduct on Ethics-Related Behavior in the Workplace. *Business Ethics Quarterly*, 6(4), 461-476.
- McCabe, D.L., Trevino, L.K., & Butterfield, K.D. (2001). Cheating in academic institutions: *A decade of research*. *Ethics & Behavior*, 11,(3), 219-232.
- McTernan, M., Love, P., & Rettinger, D. (2014) The Influence of Personality on the Decision to Cheat. *Ethics & Behavior*, 24:1, 53-72.
- Murdock, T.B., & Anderman, E.M. (2006). Motivational perspectives on student cheating: toward an integrated model of academic dishonesty. *Educational Psychologist*, 41(3), 129-145.
- Murdock, T.B., Beauchamp, A.S., & Hinton, A. (2008). Predictors of cheating and cheating attributions: Does classroom context influence cheating and blame for cheating? *European Journal of Psychology of Education*, 23(4): 477-492.
- Murdock, T.B., Miller, A., & Kohlhardt, J. (2004). Effect of classroom context variables on high school students' judgments of the acceptability and likelihood of cheating. *Journal of Educational Psychology*, 96(4), 765-777.
- Myrseth, H., Tvera, R., Hagatun, S. & Lindgren, C. (2012). A comparison of impulsivity and sensation seeking in pathological gamblers and skydivers. *Scandinavian Journal of Psychology*, 53, 340–346.
- Niiya, Y., Ballantyne, R., North, M.S., & Crocker, J. (2008). Gender, contingencies of self-worth, and achievement goals as predictors of academic cheating in a controlled laboratory setting. *Basic and Applied Social Psychology*, 30, 76–83.
- Nonis, S., & Swift, C. O. (2001). An examination of the relationship between

- academic dishonesty and workplace dishonesty: A multicampus investigation. *Journal of Education for Business*, 77, 69–77.
- Perez, J. & Torrubia, R. (1985). Sensation seeking and antisocial behavior in a student sample. *Personality and Individual Differences*, 6, 401-403.
- Phillips, M., & Horton, V. (2000). Cyber cheating: Has morality evaporated in business education? *International Journal of Educational Management*, 14(4), 150–155.
- Powell, J., Hardoon, K., Derevensky, J.L. & Gupta, R. (1999), Gambling and risk-taking behavior among university students. *Substance Use and Misuse*, 34, 1167–1184.
- Rennie, S C., & Crosby, J R. (2001). Are tomorrow's doctor honest? Questionnaire study exploring medical students' attitudes and reported behavior on academic misconduct. *British Medical Journal*, 322, 274-275.
- Rettinger, D.A., & Jordan, A.E. (2005). The Relations among Religion, Motivation, and college cheating: A Natural Experiment. *Ethics & Behavior*, 15(2), 107-129
- Rettinger, D.A., & Kramer, Y. (2009). Situational and personal causes of student cheating. *Research in Higher Education* 50, 293-313.
- Staats, S., Hupp, J. M, Wallace, H., & Gresley, J. (2009). Heroes don't cheat: An examination of academic dishonesty and students' views on why professors don't report cheating. *Ethics and Behavior*, 19, 171–183.
- Stephens, J.M., Young, M.F., & Calabrese, T. (2007). Does moral judgment go off line When students are online? A comparative analysis of undergraduates' beliefs and Behaviors related to conventional and digital cheating. *Ethics and Behavior*, 17, 233-254.
- Supon, V. (2008). Teachers: Recognize Important Steps to Reduce Cheating. *Journal of Instructional Psychology*, 35(4), 376-379.
- Terasaki, M. & Imada, S. (1988). Sensation seeking and food preferences. *Personality and Individual Differences*, 9, 87-93.
- Thornquist, M. H., Zuckerman, M. & Exline, R. V. (1991). Loving, liking, looking and sensation seeking in unmarried college couples. *Personality and Individual Differences*, 12 1283-1292.
- Wagner, M. K. (2001). Behavioral characteristics related to substance abuse and risk-taking, sensation-seeking, anxiety sensitivity, and self reinforcement. *Addictive Behaviors*, 26, 115-120.
- Watten, R.G. (1997). Use of drugs, coping styles, mental absorption and some outcomes related to health and social activity. *European Addiction Research*. 3, 192–198.
- Williams, K.M., Nathanson, C., & Paulhus, D.L. (2010). Identifying and profiling scholastic cheaters: Their personality, cognitive ability, and motivation. *Journal of Experimental Psychology*, 16(3), 293-307.
- Wood, G. (2004). Academic original sin: Plagiarism, the internet and librarians. *Journal of Academic Librarianship*, 30(3), 237–242.

- Zuckerman, M. (1971). Dimensions of sensation seeking. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, Volume 36, Issue 1, February 1971, Pages 45-52
- Zuckerman, M. (1979). Sensation seeking and risk-taking behavior. In C. E. Izard, *Emotions in personality and psychopathology* (pp. 163–197). New York: Plenum.
- Zuckerman, M. (2007). *Sensation seeking and risky behavior*. Washington, DC: American Psychological Association.
- Zuckerman, M. (2008). Personality and sensation seeking. In G. J. Boyle, G. Matthews & D. H. Saklofske (Eds.), *The SAGE handbook of personality theory and assessment*. Vol. 1: *Personality theories and models* (pp. 379–398). Los Angeles: SAGE.
- Zuckerman, M., & Kuhlman, D. M. (2000). Personality and risk-taking: Common biosocial factors. *Journal of Personality*, 68, 999-1029.
- Zuckerman, M., Eysenck, S. & Eysenck, H. J. (1978). Sensation seeking in England and America: cross-cultural, age, and sex comparisons. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 46, 139–149.

A Comparison of Sensation Seeking in Students with a History of Cheating and Other Students

---

Hosein Pourshahriar¹

Assistant professor, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

Abstract

The present study aimed at investigating sensation seeking and its dimensions in a group of students with a history of cheating in exams and comparing them with students without this history. A total of 90 undergraduate students (30 students with a history of corporate cheating, 30 students with a history of individual cheating and 30 normal students) were selected through convenience sampling. Zuckerman Sensation Seeking (SSS-V) scale was used to measure sensation seeking and its dimensions. The results showed that the total scores of sensation seeking and also each of its four components were significant at an acceptable level in the groups studied. The results of the post-hoc test showed that the four components of sensation seeking were different in distinguishing the three groups of corporate cheating, individual cheating and normal students. Accordingly, it can be said that due to the risk as a common feature in the set of behaviors associated with cheating and sensation seeking, distinguishing the studied groups can be explained on the basis of their scores on sensation seeking.

Keywords

Individual cheating; Corporate cheating; Exam; Sensation seeking.

---

1. h_pourshahriar@sbu.ac.ir